

χουρ. Άλλα τὰ εύρισκω εἰς πρώτην εὐκαιρίαν, ἀμα ἔξαφα- τρώγη ἐπεθύμησε λεμόνι καὶ πηγαῖνει μίαν στιγμὴν ἔξω. Λισθῆ ἡ προμήθειά μου.

Γνωρίζων τὰ φιλάνθρωπα ὑμῶν αἰσθήματα, ἔχω δι' ἐλ- πίδος διτέ δὲν θέλετε ἀδικήσει πιωχὸν δημοσιογράφον οἰ- κογενειάρχην, μὴ στέργοντες ν' ἀναβάλλοτε ἐπὶ δύο μόνον μῆνας τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνδιαστήψεως.

Πρόθυμος εἰς ὅτα
Γεώργιος Σεβεταγένης,
Τηλέγραφος.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Ἐὰν ήσην κυβέρνησις, θὰ διέτασσον, ἀπαξ τοῦ μηνὸς νὰ φλεβοτομῶσι τοὺς ἴερεῖς. Μάλιστα, ἀπαξ τοῦ μηνὸς, μία καὶ λὴ φλεβοτομία χάριν τῶν χρηστῶν ἥθων.

Τί λέτε, κόριε Δαμαλᾶ;

Flaubert.

Ο Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν διδασκαλισσῶν ὡς προσόντα :

ηλικιαν ἀριμον καὶ πεῖραν.

*Αν δέ ποτε μετατρχηματισθῇ εἰς Σύλλογον πρὸς διάδο- σιν τοῦ Ἑλληνικοῦ φύλου, τότε θ' ἀπαιτῇ ὡς προσόντα :

ηλικιαν ἀριμον καὶ ἀπειραν.

Σ' τὸν πλάστη μας ἐφάνηκε κόσμος πολλοὺς νὰ πλάσῃ. Τὴ φύσις ἐρωτεύθηκε, τὴ φίλησε ε' τὰ χεῖλια. Κ' εὐθὺς ἡ φύσις γέννησε κ' ἔκαμε ἀστέρια χίλια. Καὶ κόσμοι ποῦν' ἀμέτρητοι—Δύτο καλοῦντε πλάσει.

ΚΡΙΤΙΚΗ.

Τὸ κύκνειον ἄγμα τοῦ κ. Παράσχου ἦτο δίβλετωρ τὸν Ἐμμανουὴλ τὸ πρωτόν του χήνειον, μεθ' δ' ἀρχῆς τὸ κατρακύλημα—εἶναι ἡ πρὸς τὸν Πασανάντην ἥδη. *Αν ὁ εοσιαλιστὴς μαγειρὸς ἀπέτυχε νὰ δολοφενήσῃ τὸν Οἰμβέρτον, ἀπέτυχεν δῆμος νὰ λεβώσῃ τὴν Μοῦσαν τοῦ κ. Παρά- σχου, ητὶς ἔκτοτε εἶναι παλαβωμένη.

Τὸ μυθιστόρημα ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν προτελευταίαν δε- κατηρίδα ώμοιοζε γῆν, τῆς δοιάς ἐνεκα συνεχοῦς καλ- λιεργείας δῆλαι αἱ λιπαραὶ οὐδοίαι ἔξηντλήθησαν καὶ ητὶς εἴχε καταντῆσει ἀνεπίδεκτος πάσσοις φυτείαις. Ἐπειδὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ γεωργοὶ καταφέγγουν εἰς τὴν μέ- θοδον τῶν λιπασμάτων, καπρίζοντες τὴν γῆν, καὶ δὲ Ζολᾶ, αὐτοὺς μικρούμενος, εἰσήγαγε τὴν μέθοδον τῶν λιπασμάτων εἰς τὸ μυθιστόρημά του. Ἐντεῦθεν ἡ παρ' αὐτῷ ἀνάμιξη παραδεισίων σελίδων μετ' ἀφορήτου ὄνθιστογίας.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Άδριματος ταξιδεύων μὲ τὸν οὐόν του εἰσέρχονται εἰς φαγειρέον νὰ πάρουνε μία σοῦπα. Ο οὐδὲ ἀφοῦ θήριος νὰ

τρώγῃ ἐπεθύμησε λεμόνι καὶ πηγαῖνει μίαν στιγμὴν ἔξω. Ο σκύλος τοῦ ἀδριμάτου ἐπωφελεῖται τὴν ἀποσύλαν τοῦ οὐόν καὶ ἀρχῆς εἰπότε οὐ πότε τὴν μύτην τοῦ κυρίου του νὰ ἥρθῃ τὴν σοῦπα. Ο ἀδριμάτος, ἀκούων τὸ ἀλλόκοτον αὐτὸν κρα- τάλισμα τῆς γλώσσης, ἀπλόνει τὸ χέρι του νὰ δῆ ποιός εῖ- ναι, καὶ φαύων τὴν κεφαλὴν τοῦ σκύλου λέγει ἀποτεινόμε- νος δῆθεν πρὸς τὸν οὐόν του:

— Γιατὶ τώρα νὰ βγάλης τὸ καπέλλο σου καὶ νὰ τρῶς χωρὶς κουτάλι;

*Ο Ε** βλέπων μίαν πολὺ λιγνὴν ἐσκέφθη διτέ δταν εἰ- ναι μόνον μὲ τὴν πουκαμίσαν της θὰ δοιαζη ὁ σπρόβρουχο τὸ ὅποιον ἔβαλαν νὰ επεγνώσῃ ἐπάνω σ' ἔνα ξύλο.

*Η Κυρίκ Α. ἔχεσσε τὸ σκυλάκι της καὶ εἶναι ἀπαρηγό- ρυτος. Βῆς ἐκ τῶν φίλων της θέλων νὰ τὴν παρηγορήσῃ τῇ ἔλεγε :

— Γνωρίζω, Κυρία μου, ἐνακόλουθον δστις ἔχαθη καὶ δμως μετὰ ἐν ἔτος ἐπενήθεν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τὸν Παρισίους.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

*Ζητεῖται ἵρημερὶς πρόθυμος γὰρ δημοσιεύη ἀρθρω σπου- δαῖς τοῦ κ. Μενελάου Νεγρεπόντη περὶ δλων τῶν πολιτεια- κῶν ζητημάτων, χωρὶς νὰ ἐπιφέρηται οὐδεμία ἀλλοίωσης εἰς τὴν σύνταξιν, τὴν ὄρθογραφίαν καὶ τὴν ἀπαράμιλλον ἀλληλουχίαν τῶν ἰδεῶν τοῦ γράφοντος.

Οι προσφερόμενοι παρακαλοῦνται νὰ σημειώσωσι καὶ τοὺς δρους τῆς παραδοχῆς.

*Η διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖον μας.

ΔΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ἀργεται ἡ κατὰ Κυστικὴ δημοσίευσις φελολογικοῦ πα- ρατήματος τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ὡς ανεξαρτήτου περιοδικοῦ συγγράμματος υπὸ τὸν θεσπέσιον τίτλον

ΣΑΠΦΩ

*Ιδιαίτεραι ἀγγελίαι διατυπώσατε τὸ πρόγραμμα τῆς «Συπφούσης» ἐξεδοθησαν, διανεμηθησόμεναι τοῖς φίλοις τῶν Καλων Γραμμάτων πρὸς ἔγγραφὴν συνδρομητῶν.

ΕΛΗΣΜΟΝΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΜΑΙΦΑΡΤ;

Βίναι τώρα μεγαλοπεπτής ἐνθρονισμένος ἐπὶ τριῶν δδῶν, Ερμού, Βουλῆς καὶ Πετράκη παραπλεύρως τοῦ κατατήματος τῶν ἀρχαιοτητῶν τῆς Μινέρβας.

Δὲν εἶναι πλέον ἐμπορικόν, εἶναι παράδεισος.

EXEI, EXEI, EXEI,

ὅτι φαντασθῇ ἡ φαντασία σας, δι' οὐλας τὰς τάξεις, δι' οὐλας τα βαλάντια καὶ δι' οὐλας τὰς πραγματικὰς ἡ εἰκαστικὰς ἡνάγκας.

ΕΝΘΥΜΗΘΕΤΕ ΤΟΝ ΜΑΙΦΑΡΤ.